

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera, Lluís
Bonada, Xevi Camprubi i Enric Rimbau

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Ana
Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Álvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyis, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S.
Jardi, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas,
Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger
Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba,
Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscou*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt
(*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Díez
(*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla
(*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria
Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C.
Serra (*Berlin*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*),
Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Òscar Palau, Cèsar
Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simón,
Lluc Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi
Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer,
José Luis Iniesta, Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play
i Prats i Camps.

Disseny: Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Diuenge, certeses

Aquest diuenge, els ciutadans del Principat són cridats a les urnes per elegir els qui seran els diputats de la novena legislatura des de la recuperació de les institucions d'autogovern. S'acaba una campanya electoral ben estranya, amb un favorit únic i el tripartit en descomposició, fruit de les contradiccions pròpies i del tacticisme de PSC i ERC, dos partits amb l'electorat propi especialment desmobilitzat. El cas és que no hi ha precedents, almenys a Catalunya, d'una campanya en què cap enquesta, cap ni una, no doni ni la més mínima oportunitat de reelecció al president de la Generalitat en exercici. Un escenari inimaginable al final de qualsevol mandat de Jordi Pujol i que ni tan sols es va veure fa quatre anys, acabada la presidència de Pasqual Maragall i amb un canvi de candidat.

Sigui com sigui, i sorpreses a banda, les incògnites principals no són el nom del 129è president de la Generalitat, sinó l'amplitud de la victòria de CiU i de quin nivell serà la caiguda electoral de PSC, ERC i ICV. Alguns sondatges prediuen una distància extraordinària entre CiU –que pot acostar-se fins i tot a la majoria absoluta– i els socialistes catalans, amenaçats per la possibilitat de recollir el pitjor resultat de la seva història. Així doncs, la distància actual –11 diputats– pot multiplicar-se fins a superar un abisme de 25 o 30, que deixaria molt compromesa l'actual direcció del PSC.

Quant a ERC, les perspectives són de clara regressió. Si es confirmen els sondatges, quedarà clar que una part significativa de les bases electorals dels republicans no ha entès la decisió estratègica del pacte tripartit, i menys encara si resulta que el final de la legislatura coincideix amb un José Montilla fent campanya explícita contra l'independentisme i presentant-se a si mateix com a garantia perquè les institucions catalanes no puguin organitzar mai un referèndum d'autodeterminació.

Això a banda, queda per resoldre una altra incògnita no pas menys indicativa. Les enquestes publicades fins ara no esclareixen quines opcions d'entrada tenen partits de creació recent, com ara els independentistes Reagrupament i Solidaritat, els ultres de Plataforma per Catalunya, la franja espanyolista d'UPD i Ciutadans i, fins i tot, l'oferta liberal de Montserrat Nebrera.

En definitiva, el pròxim Parlament de Catalunya haurà d'encarar un canvi de rumb en qüestions essencials com ara la crisi econòmica i les relacions entre Catalunya i Espanya. Ara, falta veure amb quines majories s'haurà d'enfilars aquesta nova etapa.

Als nostres lectors

Una de les qüestions fonamentals de l'agenda internacional és la resolució del conflicte del Sàhara Occidental, cada vegada més a la primera línia informativa a causa dels enfrontaments de la policia i l'exèrcit d'ocupació marroquí contra la població civil. El Sàhara i els Països Catalans han tingut una relació intensa, que es manté encara en els records dels milers de soldats de lleva que hi van fer el servei militar i que continua manifestant-se, 35 anys després, en la solidaritat demostrada per centenars de famílies que acullen nens d'aquell desert durant els períodes de vacances escolars. A més, naturalment, en aquest número hi trobareu tota la informació prèvia a les eleccions al Parlament de Catalunya del 28 de novembre que, certament, resoldran unes quantes incògnites.

Salvador Cot